

Waar op te letten bij aankoop van koi

Verslag vijfvergadering van 28 september

Rik Valcke, Aquatropica Kortrijk

Iets na 20 uur opende ik de vergadering met iedereen te verwelkomen alsook onze gastspreker Jan van JCS te Harelbeke.

Hij startte zijn zaak eind jaren tachtig en verkocht toen al koi en tropische vissen. Hij bezit dus al over een rijkelijke bagage aan ervaring en weet zeer goed waarover hij praat. Dit bewees hij tijdens zijn voordracht waar de aanwezigen met volle aandacht naar luisterden.

Jan kwam ons uitleggen waar we best op letten bij de aankoop van een of meerdere koi en hoe we kunnen zien welk toekomstpotentieel deze vis heeft.

Eén van de belangrijkste zaken is dat men eerst de vis goed observeert in de bak bij de dealer. We moeten er op letten dat de uitgekozen vis goed en normaal zwemt en niet ergens tegen de bodem ligt of in een hoek staat en dat de borstvinnen goed uitstaan. Pas daarna kan men aan de verkoper vragen de vis in een bowl of bak te plaatsen zodat we de koi van dichtbij kunnen bekijken. Hier bekijkt men vooral of de koi geen kwetsuren of andere gebreken heeft.

Als men de vis uiteindelijk gekozen heeft rijst dan een nieuw probleem op, namelijk: is dit wel een goede koi? Volgens Jan zijn alle vissen goede koi. Dit hangt af van de persoonlijke keuze. Er is ook een belangrijk verschil of men een mannelijke of vrouwelijke koi wilt. Vrouwelijke koi worden meestal veel groter dan de mannelijke. Daarentegen behouden de mannen langer hun mooie kleuren of patronen. Men zet wel best toch beide geslachten in een koivijver.

Mannelijke koi worden meestal niet groter dan 75 cm. Vrouwelijke kunnen tot 1 m, of in uitzonderlijke gevallen zelfs nog iets langer, worden. Het is perfect mogelijk koi te kweken bij ons in België. Het is echter moeilijker om de mooie kleuren te verkrijgen zoals in Japan omdat we meestal de voorouders van de vissen niet kennen.

De gemiddelde leeftijd van een koi wordt rond de 18 jaar gerekend. De vrouwtjes hebben echter wel vanaf hun achtste jaar afname van de mooie kleuren. De mannen hebben daar pas enkele jaren later last van.

Doitsu Beni Kikokuryu

Jan vertelt nog even uitgebreid over hoe ze in Japan de nieuwe koivisjes opkweken in hun mud ponds (moddervijvers) en daarna de selectie uitvoeren. Hij kan daarover nog een volledige avond vullen. We houden dit in gedachte.

Even terug naar het kiezen van een vis.

Het lichaam moet een mooie torpedovorm hebben. De staart heeft best een dikke aanzet. Meestal wijst dit erop dat het een grote vis kan worden. Dit is echter geen zekerheid. De grootte van de jongen hangt af van het moederdier. De kleuren worden bepaald door het vaderdier. De Japanners spelen daar uiteraard op in. Er is echter nooit zekerheid. Verder moet een koi mooie borstvinnen hebben en een mooie kop die in evenwicht met de rest van het lichaam is.

Er zijn drie groepen koi:

- ✓ Koi om op shows te spelen, deze vissen zijn eigenlijk al af en hebben niet zo een goed toekomstperspectief meer, opgelet, we spreken hier over enkele jaren.
- ✓ De standaardkoi om bij de gebruikelijke liefhebber in de vijver te houden.
- ✓ De koi die toekomstgericht is. Het is de kunst om zo een koi te kopen en een plezier om deze dan te zien opgroeien tot een vis van topklasse.

Jan toont ons op verschillende foto's de soorten koi en hun kleuren die nog dieper in de huid liggen. Het is mooi te zien hoe de vissen nog hun kleuren kunnen ontwikkelen. Dit is evenwel niet altijd zeker.

Opmerkelijk is dat in Japan altijd koishows in de winter gehouden worden. Dit is omdat de witte kleur dan het mooist is. De Japanners vragen zich dan ook af waarom wij westerlingen de koishows in het slechtste seizoen, de zomerperiode, houden.

Asagi

Alle koi wordt de laatste jaren in koeltransport overgebracht naar Europa. Het is beter om pas geïmporteerde vissen niet meteen na aankomst aan te kopen, dit om meerdere problemen, zowel parasitair als bacterieel te vermijden. Jan spreekt ook nog over de nogal hoge prijzen die in Japan geboden worden voor bepaalde topvissen. Het zijn vooral de Aziaten die de koi aankopen voor onrealistische prijzen.

Hij vertelt ook over de evolutie bij koikwekers die zich specialiseren in het kweken van bepaalde koisoorten. We zien uiteraard heel mooie vissen waar Jan nog heel interessante tips over vertelt waar er eventueel kan op gelet worden bij de aankoop. Een koi moet ook altijd blauwe ogen hebben en toch zeker aan het onderste gedeelte van de iris.

Na de pauze gaat Jan verder met de eenkleurige koi, de Ogon, Chagoi en Platinum, dus de gele, witte, bruine of grijze koi. Deze vissen koopt men beter als een vrouwelijk dier. Ze worden dan ook meestal redelijk groot. We zien een heel goede Yamabuki (gele) waar het netpatroon zeer mooi zichtbaar is. Deze vis is echter lichtgeel terwijl men verwacht dat deze vis knalgeel is. Dit komt doordat hij bij ons meestal in helder water gehouden wordt. In troebel water in de mud ponds worden de kleuren echter lichter van kleur.

We moeten er op letten dat deze vissen weinig tot geen zwarte stippen hebben omdat dit in de toekomst kan verergeren waardoor de vis minder mooi wordt. Koi met onderliggende zwarte kleur (Go Sanke-reeks) zijn altijd risicovissen

daar het zwart soms gaat overheersen waardoor sommige vissen volledig zwart kunnen worden en dus hun waarde verliezen. Bij Go Sanke-koi moeten we erop letten dat de vis voldoende grotere rode kleurpatronen heeft. Dit omdat het rood niet meer bijgroeit, maar het zwart wel. Het is dus mogelijk dat, wanneer een koi volwassen wordt, dat hij nog slechts kleine rode patronen zal hebben wat de kleurbalans terug in onevenwicht brengt.

De Asagi- en Shusui-soorten worden in Japan zelfs apart gekweekt in donkere mud ponds om het zwart te onderdrukken. Als de vissen bij ons in heldere vijvers terecht komen is ook het risico groot dat de onderliggende zwarte kleur alsnog doorkomt en de vis dus erg veel van zijn schoonheid en waarde verliest.

De Shiru Utsuri (zwart/wit) koopt men best als jonge vis met weinig zwart. Ook hier is het onderliggend zwart soms erg dominant en kan een vis soms volledig zwart worden. Dit is een moeilijke vis en een uitdaging om de evolutie van de vis te volgen.

Over het herpesvirus vertelt Jan nog dat de kwekers daarmee erg verveeld zitten. De oorsprong zou bij de Magoi (zwarte koi) liggen. Dit is de basisvis waaruit alle andere soorten ontstaan zijn. Daarom moeten ze nu kweken vanuit andere dieren. Ook karperpokken worden besproken. Dit is een herpesvirusvariant waarmee alle koi besmet zijn. Dit uit zich het meest bij jonge koi onder de vijf jaar. Bij grotere koi komt dit minder tot niet meer voor.

We zien verder meerdere foto's van vissen die nog in Japan worden opgekweekt voor latere verkoop. De vissen zijn nog duidelijk in hun kleurontwikke-

Een Tategoi

ling. De onderliggende kleuren, welke in de toekomst waarschijnlijk zullen doorkomen, zijn al te zien. De vissen worden Tategoi benoemd. De Japanse kwekers zeggen dat een Tategoi-koi 50 percent kans heeft om tot een goede koi uit te groeien. Dus is er ook 50 percent kans dat het niets wordt. Een Tategoi kopen houdt zodoende altijd risico's in.

Soms kopen liefhebbers koi rechtstreeks bij een Japanse koikweker. De koi wordt dan soms een jaar of meerdere jaren bij de kweker gehouden om nog verder te laten uitgroeien. Wanneer er een koi sterft of verloren geraakt, heeft de kweker een probleem. Gelukkig zijn de Japanners redelijk in hun handelen en zullen ze meestal tussenkomen en een deal sluiten.

Het transport van de koi is de laatste zes jaar ook heel veel verbeterd. Alle vis wordt nu in koeltransport vervoerd waardoor de vissen in veel betere conditie op hun eindbestemming aankomen.

Het antibioticagebruik is de laatste jaren bijna tot nul herleid. Daardoor zijn de koi nu veel sterker dan eind de jaren negentig toen antibiotica veelvuldig werd gebruikt.

Nog een belangrijke opmerking over de Showa. Het zwart kan verdwijnen tussen het derde en vierde levensjaar. Je hoeft de vis daardoor niet te verkopen of uit je vijver verwijderen want bij een goede bloedlijn zal dit terug keren na het vierde jaar.

De Tancho (witte koi met rode bol op de kop) wordt inderdaad soms bijgewerkt. De bol wordt bijgesneden naar een mooie ronde vorm. Deze vissen worden wel niet in wedstrijden toegelaten. Dit is goed te zien. De Tancho is eigenlijk een zwakke Kohaku-bloedlijn. De rode bol verdwijnt soms ook wel definitief en houdt men een volledige witte vis over.

De Kohaku is daar even gevoelig aan en kan eveneens al zijn rood verliezen. We zien enkele mooie voorbeelden van verschillende Kohaku's met veel of minder rood waarover Jan duidelijk uitlegt hoe de vissen kunnen evolueren in kleur.

De Goshiki (meestal een grijze vis met heldere rode vlekken) Het is hier de bedoeling dat het netpatroon zo min mogelijk doorkomt.

Koi die opgekweekt wordt in warm water (ong. 24 °C), waardoor ze de eerste twee jaar sneller groeien, zijn niet minder sterk tegenover ziektes dan koi die opgroeit in koud water. De koi die in koud water gekweekt is heeft toch een mooier lichaam.

Er worden nog enkele reusachtige koi vernoemd. Jan vertelt ons dat de grootste Sanke ooit in Japan, 1,06 m lang was.

Tot slot zien we nog enkele sfeerfoto's van enkele kwekers in Japan. We zien foto's van kwekerijen die volledig ingesneeuwd zijn.

Bedankt Jan voor deze interessante en leerzame voordracht en heel waarschijnlijk tot een volgende keer.

